

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

18. Commissam nobis &c. Ecclesiasticos, & Sæculares universos ditionis
Clivensis à juramentis Archiepiscopo Coloniensi, & Episcopo Monasteriensi
præstitis absolvit, & omnes eorum pœnas, sententias, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74452)

ANNO
1444.

temeritatem, eorum, qui in nostra & Sedis Apostolicæ obedientiam devotione & fide firmi & immobiles permanferunt, statui & quieti, animarumque Saluti salubriter consulamus. Exhibita siquidem nobis pro parte dilectorum Filiorum nobilium virorum Adolphi Ducis Clivenfis & Johannis ejus primogeniti petitio continebat, quod cum tam Seculares quam Ecclesiasticæ personæ, nec non Collegia, Capitula, Monasteria, Ecclesiæ & alia loca Ecclesiastica in suis Dominis & Terris in Coloniensi & Monasteriensi Diocesi consistentia, pro eo quod Archiepiscopus Coloniensis Nobis & Apostolicæ Sedi inobediens & rebellis exiit, & iniquitatis Filius Henricus, qui se gerit pro Episcopo Monasteriensi, damnationis Filio Amadeo, olim Duci Sabaudia, qui se Felicem V. ausu sacrilego nominare præsumit, & post, & contra processus Apostolicos, contra ipsam & adherentes Fautores & sequaces per vos factos, adherere præsumit; plurima in spiritualibus & temporalibus detrimenta sustineant, & animarum pericula incurant, cum hæreticis & schismaticis, ac nobis rebellibus jure ordinario sint subiecta: Pro parte dictorum Ducis & Primogeniti nobis fuit humiliter supplicatum, ut eorum subditorum suorum statui & saluti providere misericorditer dignemur. Nos igitur, quibus pacendi oves Christi divinitus est tributa potestas, volentes ne in perditionis baratrum animæ fidelium perducantur, sed potius ab hæreticorum contagione retrahantur, & ne illorum labes corda Christianorum possit inficere, debito remedio providere: Omnia & singula, personas, Collegia, Capitula, Monasteria, Ecclesias, & loca quælibet Ecclesiastica, dominia, terras & loca supradicta, donec aliud super hoc duxerimus disponendum, ab omni jurisdictione, potestate & superioritate spirituali Coloniensis Archiepiscopi, & Episcopi Monasteriensis eximentes & liberantes. Fraternitati tuæ unum Episcopum, etiam titularem, gratiam & communionem Apostolicæ Sedis habentem, qui in dictis Dominis, locis & terris, quæ dicti, Dux, primogenitus, & eorum Successores in præfata Coloniensi, & Monasteriensi Diocesi ad præsens ubique tenent & in futurum quomodolibet obtinebunt, Clericos ordinare, & ad omnes sacros Ordines Ecclesiasticos promoveri, chrismata, oleum sanctum conficere, ac omnia alia & singula pontificalia Jura, omnemque spirituales Jurisdictionem, quæ Archiepiscopi Colonienses, & Episcopi Monasterienses pro tempore inibi habere & exercere consueverunt, & consuetudine vel de Jure tam in visitando, corrigendo, & reformando, quam alia necessaria pro bono regimine illarum partium Cleri faciendo exercere valeat: Nec non contra omnes & singulas personas Seculares & Ecclesiasticas cujuscunque status, ordinis, religionis, seu conditionis fuerint, Monasteria quecunque, Prioratus, Collegia, Universitates, quorumcunque Ordinum, etiam Mendicantium, quæ schismatis labe infecta essent, aut præfato Amadeo quomodolibet adhererent seu faverent; Ac contra omnes & singulos non obediens nobis & rebelles inquirere & procedere, illosque per censuras Ecclesiasticas & alia Juris remedia, appellatione postposita, ac per coercionem realem & personalem, Beneficiorumque suorum quorumlibet, etiam si Monasteria, Prioratus, & Dignitates Conventuales, Personatus, Administrationes & Officia fuerint privare, & realiter ab eisdem amovere possit; Invocato ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis, nec non excommunicationis & interdicti, aliasque omnes & singulas sententias, censuras, & penas, quæcunque temerè fuerunt per ipsos Archiepisc. Henricum & Decanum Ecclesiæ Sancti Cuniberti Colon. ac quoscunque alios quacunquæ etiam autoritate in Personas, Monasteria, Prioratus, Collegia, Dignitates, Ecclesias,

& Ecclesiastica Loca quæcunque præfata lata & promulgata & imposterum ferenda, autoritate nostra suspendere, revocare, tollere, & annullare queat, ac cum ipsis personis, quæ sic excommunicatæ se irregularitatis maculam forsan incurrisse putarent, super hujusmodi irregularitate dispensare, & eas habitare, & in pristinum statum reponere valeat, deputandi & illum amovendi, aliumque sui loco ponendi, quoties pro parte dictorum Ducis & Primogeniti fuerit requisitus, auctoritate præfata tenore præsentium concedimus facultatem. Volentes similiter, & tibi eisdem auctoritate & tenore concedentes, ut omnia & singula dignitates, personatus, administrationes, & officia, Monasteria, Prioratus cæteraque Beneficia Ecclesiastica quæcunque in dictis dominis, terris, locis, nunc vacantia, & imposterum sive per privationes hujusmodi seu aliis quomodolibet vacatura, quæcunque, quodcunque, & qualiacunque, & cujuscunque valoris fuerint, quæ in turno sive mense ordinario vacare contigerint, dummodo non sint Sedi Apostolicæ reservata, personis idoneis per ipsos Ducem & Primogenitum tibi nominandis, auctoritate præfata conferre & de illis providere, ac personas, quibus hujusmodi Beneficia contuleris, in corporalem possessionem ipsorum Beneficiorum inducere, ac de ipsorum fructibus, redditibus, proventibus, juribus & obventibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Synodalibus & Provincialibus Conciliis, Statutis quoque & Consuetudinibus Ecclesiarum & Monasteriorum prædictorum, in quibus Beneficia hujusmodi forsan fuerint, juramentis quoque per personas ipsas præfatis Archiepiscopo & Henrico hætenus forsan præstitis, quæ quoad hoc relaxantes nullius esse decernimus roboris vel momenti, cæterisque contrariis non obstantibus quibuscunque. Per præsentem tamen non intendimus in aliquo Juribus Ecclesiæ Coloniensis, quæ, prout & cæterarum, augere cupimus in aliis, ut præmittitur, derogare.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo quadringentesimo quadragésimo quarto, decimo septimo Kal. Februarii, Pontificatus nostri anno quarto decimo.

Ecclesiasticos, & Sæculares universos ditionis Clivenfis à juramentis Archiepiscopo Coloniensi, & Episcopo Monasteriensi præstitis absolvit, & omnes eorum penas, sententias, censuras &c. nullius roboris existere decernit: anno 1445.

EUGENIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei ad futuram rei memoriam.

Commisam nobis cælicis gregis Domini curam digni in Domino gerere tunc speramus, cum illos, quos per fallacem suæ calliditatis suasionem à debita religionis cultura & sanctæ Sedis Apostolicæ obedientia & reverentia retraxit Minister Sathanæ & seduxit, ad Sanctæ Matris Ecclesiæ gremium & unitatem, ad statum Salvationis & gratiæ piis exhortationibus reducimur, & salutarium eruditionum admonitionibus revocamus. Sane Nos dudum de notoria Theodorici de Muerse pro Archiepiscopo Coloniensi & Henrici ejus Fratris pro Episcopo Monasteriensi se geren-

tium

ANNO
1444.XVIII.
Ibidem
pag. 168.

ANNO
1445.

tium adversus nos & Sanctam Romanam Ecclesiam rebellionem & inobedientiam plenissime informati, quæcunque juramenta dictis Theodorico & Henrico per quasvis Ecclesiasticas vel Seculares personas infra terras & dominia dilectorum Filiorum nobilium virorum Adolphi Ducis Clivensis, & Johannis ejus primogeniti illustrium, moram trahentes præstita, per alias nostras relaxavimus ac nullius decrevimus existere roboris vel momenti. Cum autem, sicut veridicorum relationibus accepimus, nonnulla ex personis ipsis, nec non Ecclesiis, Monasteriis, Capitulis, Collegiis ac locis Ecclesiasticis, Secularibus & Regularibus, etiam ultra præmissa juramenta retroactis temporibus cum majori ac aliis Civitatis & Diocesis Colonienfis Ecclesiis, Monasteriis, Capitulis, ac Collegiis & Locis de illis firmitur assistendo, adhærendo, seu cum eis tenendo, & ab eis ipsorumque statu, ordinationibus, stabilitate seu aliis nullatenus recedendo, colligationes & stabilitates, etiam intervenientibus juramentis fecerint, & diversis pactis etiam juramento vallatis firmaverint; Et propterea ad segregandum se à colligationibus, stabilitatibus, pactis & posterioribus juramentis prædictis non modicas difficultates ingerant, etiam gravitates: Nos itaque, qui in præmissis ex Apostolatus tenemur officio providere, colligationes, stabilitates, pacta, & desuper præstita juramenta prædicta, nec non quæcunque inde secuta, tanquam minus providè & irrationabiliter, ac contra Sanctam Romanam Ecclesiam, cujus auctoritas in quolibet juramento censetur excepta, gesta & facta, quamdiu, dicta Ecclesiæ Capitula Monasteria, & loca in rebellionem erga Nos & Apostolicam Sedem persisterint, pro infectis haberi, nec eos ad ipsorum observantiam teneri quoquo modo volumus & decernimus; Per præsentis districtius inhibentes, sub divini obstaculo judicii, quibusvis personis prædictis, ac aliis quibuslibet, ne prætextu dictorum colligationum, pactorum & juramentorum, quæ dicta rebellionem durante irrita, cassa & manca nuntiamus, contra præsentium litterarum formam ac seriem alicui ex rebellibus Nobis & dictæ Sedi quomodolibet adhæreant, pareant, vel intendant, vel quicquam audeant attemptare, & insuper omnia & singula, penas, sententias, censuras & banna quacunque dignitate & auctoritate Cæsarea & Regia contra Personas Ecclesiasticas, Oppida, loca, dominia & terras, quæ Adolphus Dux & Johannes primogenitus præfati ad præsens ubique tenent, & in futurum quomodolibet tenebunt, lata & ferenda cassamus, irritamus, revocamus, annullamus, ac pro infectis, cassis & irritis haberi & reputari, nulliusque existere roboris decernimus per præsentis: Non obstantibus colligationibus, pactis, eo desuper præstitis juramentis prædictis, cæterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ constitutionis, inhibitionis, nunciationis, irritationis, revocationis, annulationis & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contravenire. Siquis autem hoc attemptare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, & beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se sciverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quadringentesimo quadragesimo quinto, sexto Idus Julii, Pontificatus nostri Anno quinto decimo,

Super diversis Indultis, Dispensationibus, ac Concessionibus datis Friderico III. Imperatori & Principibus Germaniæ, qui recesserant à Neutralitate, & obedientiam Rom. Pontifici præstiterant: Anno 1446.

EUGENIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, ad futurum rei memoriam.

Inter cætera desideria cordis nostri Filios quoslibet ad nostram & Apostolicæ Sedis obedientiam exoptantes adduci, illa, temporum qualitate pensata, aliquando concedimus, ordinamus & statuimus, per quæ Christi fidelium tranquillitati & commodis, remotis dissensionibus & scandalis, consulatur, & exinde animarum Salutem valeant adipisci. Sanè cum propter dissensionem inter Nos & eos, qui Basileæ sub nomine generalis Concilii remanserant, dudum exortam, nonnulli Principes tam Ecclesiastici quam Seculares nationis Germanicæ in quadam neutralitate, & animorum suspensione, à die decima septima mensis Martii de anno millesimo quadringentesimo octavo usque in præsentem diem se tenuerint; Ea mente, ut asserunt, ut postmodum unanimi consensu in nostrâ, & Sedis Apostolicæ obedientiâ & reverentiâ paribus incedere possent: Et carissimus in Christo Filius noster Fridericus Rex Romanorum, Illustris ac Venerabilis Frater noster Theodoricus Archiepiscopus Moguntinensis: Et dilectus Filius, nobilis vir, Fridericus Marchio Brandenburgensis Sacri Imperii Electores, ac Venerabiles Fratres nostri Fridericus Magdeburgensis, Fridericus Salzeburgensis, & Gerardus Bremenensis Archiepiscopi, ac quidam alii Prælati & Principes dictæ nationis nobis debitam obedientiam per suos Oratores præstiterint, ac nos solum Jesu Christi Vicarium recognoverint & professi fuerint. Nos, attentis, quod dictæ neutralitatis & suspensionis tempore plurima in ipsa natione acta, gesta, & facta fuerint, quæ confirmationem, indulgentiam & dispositionem super eis Apostolicæ auctoritatis requirunt; Præfatorum Regis, Archiepiscoporum, Marchionis cæterorumque Prælatorum & Principum Supplicationibus inclinati, omnes & singulos, tam Metropolitanarum, quam Cathedralium aliarumque Ecclesiarum, nec non Dignitatum, etiam Abbatialium, ac post Pontificales Majorum, & in Collegiatis Ecclesiis principalium, & aliorum beneficiorum, ac officiorum Ecclesiasticorum quorumcumque, etiam si Ecclesiæ curatæ, Canonicatus & Præbendæ fuerint; Electiones, postulationes, confirmationes, collationes, provisiones & dispositiones, nec non processus, sententias aliaque acta judiciaria auctoritate ordinaria hujusmodi suspensionis & neutralitatis tempore factas, seu facta, quæ omnia, & singula hic haberi volumus pro sufficienter expressis, ac ea rata, & grata habentes, auctoritate Apostolica, ex certa scientia confirmamus. Volentes ac etiam statuentes, ut nulli qui in possessione Ecclesiarum, Monasteriorum, Dignitatum, Beneficiorum, & Officiorum hujusmodi quacunque, etiam eorum, qui Basileæ post translationem & dissolutionem Concilii ibidem remanserunt, auctoritate ea fuerint affecti, super hujusmodi Ecclesiis, Dignitatibus, Beneficiis, & Officiis, ac sententiis & processibus, etiam si in Romana Curia,

ANNO
1446.XIX.
Ex Ibid.
Tom. 1.
pag. ---